

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XX. Christvs specie hortulani apparens se subducit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Lux nimum lacrymis insidiosa meis.
 Mille caput terebrant mordaci cuspide sentes,
 Quinquifidumq; notant vulnera quina decus.
 Sic licet informis liuor turparit, & horror;
 Pulchrior hunc omni flore venustat Amor.
 Ut quid adhuc lento me torre viator aduris?
 Dic, precor, affectus quæ tenet ora meos?
 An specus, an rupes, templumq;ue, vel ara Sionis,
 An nemus, an campus, flumē, an hortus habet?
 Quid tibi vis? miseram seras cur fallis in horas?
 Ludis in ærumnas seria damna meas.
 Et si fas fuerit, te tandem adiuro, tuamq;ue
 CHRISTE crucem, vitam nunc mihi redde
 tuam.
 An benè vitali mea vita resurget Eoo,
 Ut data lux aliis, nox mihi cæca foret?

ELEGIA XX.

CHRISTVS specie hortulani ap-
 parens se subducit.

NIMBOSIS oculus pernox hibernat in Austris,
 Ania sollicito dum pede quæro Deum.
 Quot rores pluuiâ marmor defudat in aurâ,
 Tot lacrymas sicco marmore mœsta pluo.
 Sed quid opus votis? cursu magis vsus & cæstro est.
 Vitæ in curriculo lampada poscit Amor.
 Ergo viam alterno pede metiar hasce per herbas,
 Aura spei ab CHRISTO si qua superstes agat.
 Haud procul ab tumulo lux ecqua suberrat
 ocellis,
 Incerto radio promere visa diem?

siste

Siste gradum mulier, quis radit sibilus aures?
 Quæ micat hîc viridi candida marra solo?
 O mihi quisquis ades formosi cultor agelli,
 Dic, precor, herbosâ furta recondis humo?
 Mi bone, quid cessas? te, te per conscia testor
 Saxa, per & fuluis qui terit astra rotis;
 Teque per has ego (quæ magni mihi ponderis
 instar)

Adiuero lacrymas: Quo mea vita specu?
 Euoluam latebris, & in hos ego femina & ægra
 Tollam humeros; vret sarcina blanda caput.
 Dulce parentis onus quis ferre retractet, & exors
 Corpus Iessai germinis exuuias?
 Sin potius vigil ad ferrum rapit hostis I E S V M,
 Quasque rapit, pernox ceu draco, seruat opes;
 Eripiemus, & in media armâ ruemus: & ignes
 Irruo; stat pulchrâ Numina morte sequi
 Dux vbi pugnat Amor, quæ Mars intetât Amâti,
 Arma, faces, enses, ludus inermiserunt.
 Nec timor infringet stimulos virtutis, & iras,
 Hostilem ad clypeum, teligeramque manum.
 Nec mors, aut pallês fera mortis ad omina terror,
 Imbellem ex sanguisculpet in ore metum.
 Ite minæ, atque adeo tu sica satelles; Amani
 Futilis è plumbo pugio semper eris.
 Sed quò cæca feror? dic, aut da quæso sepultum,
 Exuuiasque cauo furta reuolue specu.
 Dum moror, aut rugas expecto, & iurgia vultus,
 Ecce mihi blandâ fronte serenus ait:
 Eia, Maria. Quid hoc? simul ac sonus impu-
 lit aures,
 Lux oculos afflat candida. CHRISTVS adest.
 Ipus

Ipsus adest, & specto palàm, quem sector, IESVM:

Quin ruo in amplexus, osculaque & lacrymas.

Viuit iò. me somnus habet? iò viuit IESVS.

Viuit iò, viuit, lux mea viuit iò.

O mea spes! ô delicia! ô flos aureus æui!

O decus ille meum! lux mea, CHRISTVS
adest.

O desiderium! tot in horam hanc viximus annos,
Aeterno vt liceat iam mihi Sole frui.

Quæ lux, ô Superi! spectabam; euauit, eheu!

Quæ nox, heu! oculis orta repente meis!

Me tamen absentem sic absens tangit, & vrit;

Meque vbi linquit amans, febris amoris edit.

En iecur arcanâ face lancinat improbus ardor,

Quem fugiente Dei parturit igne dolor.

Me miseram! si tantus edit nunc eminus ignis,

Me propè vt attigerit flamma, quis ardor edet?

Si mihi vel spectasse Deum, reperisse salutem est;

Ecquid erit tali Sole perennè rapi?

ELEGIA XXI.

MAGDALENA *ubique appellat*

IESVM.

ILLE catenatas vmbrosi carceris vmbas

Qui soluit victor sub trabe quadridâ,
Nõne triumphali de curru inuitat alumnos,

Meque adeò in primis ad sua signa vocat?

Sic reor: & tardas votis innecto catenas?

Nec pede, nec voluci mente per astra sequor?

O cur non aquila volucres cor induit alas,

Ardua quò remo præpete regna legam

Vena-